

spørgsmål, og jeg husker lige så tydeligt, at de tre spørgsmål blev stillet. Men det ændrede jo ikke noget, sagde fru Sophie Hæstorp Andersen. Det husker jeg lige så tydeligt. Derfor så jeg med det samme, at der ikke var noget grundlag for forhandling.

Jeg må så sige, at man fra regeringspartierne helt klart havde meldt ud, at man ikke ville være med til at afvente Strukturkommissionens forslag, og det er da reelt.

Det er et reelt problem, at vi i det her land ser en sygehusstruktur, der ligner lidt af en masse. Man nedlægger det ene sygehus efter det andet. Vi afventer en Strukturkommission, og den Strukturkommission skal fastlægge strukturen bl.a. omkring sygehusvæsenet, regner vi med.

Derfor er det fuldstændig halsløs gerning, man er i færd med at lave, denne masse på det danske sygehusvæsen. Indtil Strukturkommissionen har talt, ønsker vi strukturen bevaret, som den er nu, altså en nulstilling.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

De ændringsforslag, som fru Birthe Skaarup henviser til, var nogle, der kom kort tid efter førstebehandlingen, som jo nu ligger mange måneder tilbage, og der har ikke været noget udspil fra Dansk Folkeparti i den aktuelle drøftelse af forslaget, efter at det er gået tilbage i udvalget.

Grunden til, at SF har stillet sit ændringsforslag, og grunden til, at vi ikke støtter forslaget som sådan, er jo, at hvis man nulstiller amtskommunernes sygehusudgifter, eller hvis de ikke må bruge sygehusudgifterne i forbindelse med deres kommende budgetter til at regulere med, så ville det jo være alle andre grupper i amterne, miljøet, de svage, handicappede osv., der ville skulle bære de stigende udgifter for amterne, og det kan vi ikke acceptere. Det er derfor, vi har stillet forslag om, at der skal følge penge med.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu var det jo egentlig i sidste uge, vi skulle have færdiggjort behandlingen, og der er selvfølgelig sket meget siden sidste uge, så derfor kan det jo være svært at huske, men det, der skete under behandlingen, var jo, at vi diskuterede SF's ændringsforslag, og den store forskel på SF's ændringsforslag og Dansk Folkepartis oprindelige forslag er jo, at SF stiller forslag om, at der skal

penge med til den videre drift af de sygehuse, som amterne ikke må nedlægge. Og under den diskussion, vi havde her i Folketingssalen, gik fru Birthe Skaarup som ordfører for Dansk Folkeparti op og sagde, at det godt kunne være, at Dansk Folkeparti kunne støtte SF's ændringsforslag, men man havde behov for at kigge lidt nærmere på det og se på, om der måske var lidt, der skulle ændres i ændringsforslaget, for at Dansk Folkeparti kunne være med.

Efter en kort debat her bad fru Birthe Skaarup om, at behandlingen i Folketingssalen blev afbrudt, og at forslaget gik tilbage til udvalget. Men reelt har der ikke været nogen udvalgsbehandling; der har intet været fra Dansk Folkeparti, som har kunnet sige noget om: Hvad er det, man ville kunne støtte eller ikke støtte i SF's forslag? Hvad er det, man ville have ændret eller ikke have ændret i SF's ændringsforslag for at kunne stemme for det? Og det er det, vi gerne vil have forklaringen på.

Hvad skulle det til for, hvis ikke man reelt var villig til at gå ind og sikre, at der kom penge med?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg skal gøre det meget kort. Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål før, og jeg kan nu tilslutte mig fru Line Barfods bemærkninger og dermed igen bede om, at der bliver svaret på spørgsmålet: Hvad er det for nogle ændringer? Hvad er det for nogle ting, man har forhandlet om i den forløbne uge? Hvad er det for nogle ting, man har bragt op fra Dansk Folkeparti i den forløbne uge, mens man insisterende tog forslaget tilbage i udvalget? Ingenting. Jeg har i hvert fald ingenting hørt endnu.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg vil lige sige med hensyn til de ændringsforslag, som Dansk Folkeparti fremsendte både til Socialdemokratiet og til SF, at det ligger altså ikke måneder tilbage. Det ligger faktisk ganske kort tid tilbage, da vi skulle have denne her sag til anden behandling.

Noget af det, vi selvfølgelig ønskede med vores beslutningsforslag, var, at vi kunne give regeringen et mandat til at gå ind og forhandle en økonomi på plads, såfremt der havde været et flertal for det her forslag. Men det ønskede man ikke.